

3. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA for så vidt angår databeskyttelse og det ansvar, som de nationale medlemmer af Eurojust eller de personer, der bistår dem, har for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne data, eller som en indskrænkning af de beføjelser, der er tillagt Den Fælles Kontrolinstans, der er oprettet i henhold til ovennævnte afgørelse.

4. Ethvert besøg og enhver søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust eller en person, der bistår det, registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, og enhver anvendelse af oplysninger, de har fået adgang til, registreres.

5. Ingen del af SIS II eller de heri indeholdte oplysninger, som de nationale medlemmer eller de personer, der bistår dem, har adgang til, må overføres til noget computersystem til dataindsamling og databehandling, der anvendes i eller af Eurojust, eller på anden måde downloades.

6. Adgangen til oplysninger, der er optaget i SIS II, er begrænset til de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, og må ikke udvides til at omfatte Eurojust-personale.

7. Der træffes og gennemføres foranstaltninger til sikring af sikkerhed og fortrolighed som omhandlet i artikel 10 og 11.

Artikel 43

Rækkevidden af adgangen

Brugerne samt Europol, de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, har kun adgang til de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 44

Opbevaringstid for indberetninger om personer

1. Indberetninger om personer, der er optaget i SIS II i medfør af denne afgørelse, opbevares kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen.

2. En medlemsstat, der foretager en sådan indberetning til SIS II, skal inden tre år efter, den har foretaget indberetningen, undersøge behovet

for en fortsat opbevaring. For så vidt angår indberetninger om personer i medfør af artikel 36 er denne frist et år.

3. Hver enkelt medlemsstat fastsætter, hvor det er relevant, kortere undersøgelsesfrister i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

4. Inden udløbet af undersøgelsesfristen kan den indberettende medlemsstat efter en samlet individuel vurdering, der skal registreres, beslutte fortsat at opbevare indberetningen, hvis dette er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. I så fald finder stk. 2 anvendelse. Hvis det besluttes at opbevare indberetningen længere, skal det meddeles CS-SIS.

5. Indberetninger slettes automatisk, når den i stk. 2 nævnte undersøgelsesfrist er udløbet. Dette gælder ikke, hvis den medlemsstat, der har foretaget indberetningen, har meddelt CS-SIS, at indberetningen opbevares længere, jf. stk. 4. CS-SIS underretter automatisk med fire måneders varsel medlemsstaterne om en planlagt sletning af oplysninger.

6. Medlemsstaterne fører statistik over antallet af indberetninger, hvis opbevaringstid er blevet forlænget i overensstemmelse med stk. 4.

Artikel 45

Opbevaringstid for indberetninger om genstande

1. Indberetninger om genstande, der er optaget i SIS II i medfør af denne afgørelse, opbevares kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen.

2. Indberetninger om genstande, der er optaget i overensstemmelse med artikel 36, opbevares i højst fem år.

3. Indberetninger om genstande, der er optaget i overensstemmelse med artikel 38, opbevares i højst ti år.

4. De opbevaringstider, der er nævnt i stk. 2 og 3, kan forlænges, hvis det viser sig nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. I så fald finder stk. 2 og 3 anvendelse også med hensyn til forlængelsen.